

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2023 «Β' ΛΟΥΚΑ»

Ανανίου αποστόλου, Φωμανού του μελωδού και ποιητού των κοντακίων, Ιωάννου οσίου του Κουκουζέλου. Της τιμίας σκέπης της Υπεραγίας Θεοτόκου
έτος 16^ο Τεύχος 720

ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΛΟΥΚΑ

Αποστολικό ανάγνωσμα (Β' Κορ. 6,16) - Υπό Δημητρίου Φαραστέλη-θεολόγου

«Τις συγκατάθεσις ναώ Θεού μετά ειδώλων; Υμείς γαρ ναός Θεού έστε ζώντος, καθώς είπεν ο Θεός ότι ενοικήσω εν αυτοίς...» (Β' Κορ. 6,16).

Με αυτά τα λόγια απευθύνεται προς τους χριστιανούς της Κορίνθου ο απόστολος Παύλος, θέλοντας να καταδείξει τη διαφορά, που υπάρχει μεταξύ του αληθινού Θεού και των ειδώλων, αλλά και να τους διδάξει την πραγματική σημασία και τον αληθινό ρόλο του ανθρωπίνου σώματος. Ο απόστολος Παύλος μάς καλεί σε σπουδαία εκλογή, στη σπουδαιότερη εκλογή της ζωής μας. Να διαλέξουμε ένα από τους δύο: Ή το Χριστό ή το διάβολο. Δεν είναι δυνατόν να ταχθούμε και με τους δύο. Δεν μπορεί να υπάρξει συνύπαρξη, συνεργασία και σύγκλιση απόψεων ανάμεσα στο Χριστό και στον Αντίχριστο. Αποκλείεται ακόμα η κοινή αγάπη. Εκλέγω το Χριστό αρχηγό της ζωής μου, δε σημαίνει μόνο αγάπη στο Χριστό, σημαίνει συγχρόνως και μίσος στο Διάβολο: «Ουδείς δύναται δυσί κυρίοις δουλεύειν. Ή γαρ τον ένα μισήσει και τον έτερον αγαπήσει ή ενός ανθέξεται και του ετέρου καταφρονήσει» (Ματθ. 6,24).

Ή τον ένα ή τον άλλο! Το σύνθημα αυτό είναι πάντοτε επίκαιρο, ιδιαίτερα όμως στην εποχή μας. Οι σημερινοί χριστιανοί είναι άνθρωποι των συμβιβασμών. Δε συμβιβάζονται θυσιάζοντας το **εγώ** τους ή το πείσμα τους. Ένας τέτοιος συμβιβασμός θα ήταν άγιος. Συμβιβάζονται δυστυχώς θυσιάζοντας την αλήθεια, τις αρχές τους, την πίστη τους, το Ευαγγέλιο του Κυρίου, την ηθική και την ορθόδοξη πίστη. Ξεχνούν, ότι όποιος τα έχει καλά με όλους, με έναν οπωσδήποτε δε θα τα έχει καλά, με το Θεό: **«Ει ανθρώποι ήρεσκον δούλος ουκ αν ήμην» (Γαλ.1,10)**. Στροφή στο Χριστό σημαίνει αποστροφή του κόσμου του κακού. Ο πιο επικίνδυνος πειρασμός των σημερινών χριστιανών είναι ο πειρασμός του συμβιβασμού. Για το ασυμβίβαστο Χριστού και Σατανά, Ευαγγελίου και ανθρώπινης πλάνης, αλήθειας και ψεύδους, δίδασκε πάντοτε ο απόστολος Παύλος. Πολλά επίθετα έχουν δοθεί στον Παύλο, μπορούμε να του προσθέσουμε άλλο ένα: Παύλος ο ασυμβίβαστος. Το ασυμβίβαστο φωτός και σκότους παρουσιάζει στη Α΄ προς Κορινθίους Επιστολή, με αλλεπάλληλα ερωτήματα: **« Μη γίνεσθε ετεροζυγούντες απίστοις, τις γαρ μετοχή δικαιοσύνη και ανομία;»**, **«Τις δε κοινωνία φωτί προς σκότος;»** , **«Τις δε συμφώνησις Χριστώ προς Βελίαλ;»** **«Τις μερίς πιστού μετά απίστου;»** **«Τις δε συγκατάθεσις ναώ του Θεού μετά ειδώλων;»** (Β΄ Κορ.1,14-16).

Το ασυμβίβαστο αλήθειας και ψεύδους ο Παύλος παρουσιάζει, όπως είπαμε πιο πάνω, με χαρακτηριστικές αντιθέσεις. Στην πρώτη αντίθεση τονίζει να απομακρυνόμαστε από δεδηλωμένους απίστους: **«Μη γίνεσθε ετεροζυγούντες απίστοις. Τις μερίς πιστού μετά απίστου»**. Στη δεύτερη έχουμε αντίθεση ποιότητας ζωής **«Τις μετοχή δικαιοσύνη και ατιμία;»**. Τρίτη αντίθεση των αρχηγών: **«Τις δε συμφώνησις Χριστώ μετά Βελίαλ;»** Από αυτές τις αντιθέσεις μάς παρουσιάζονται διάφορες εικόνες. Πρώτη εικόνα είναι ο **ζυγός** με το ζευγολάτη. Μπορείς στο ίδιο αλέτρι να ζεύξεις ένα βόδι κι ένα γαϊδουράκι; Όχι. Ανάμεσα σε έναν πιστό και σε έναν άπιστο; Μια δεύτερη εικόνα είναι το **ανακάτεμα** . Μπορεί να ανακατευθούν το φως και το σκοτάδι; Όχι: **«Μη συσχηματιζεσθε τω αιώνι τούτω»** (Ρωμ.12,2). Μπορεί να ανακατευθεί η βρωμιά και το άρωμα; Έτσι δεν είναι δυνατό να ανακατευθούν η αγνότητα και η πορνεία: **«Μη συναναμίγνυσθε πόρνοις»** (Α΄ Κορ.5,9). Και ακόμη μια Τρίτη εικόνα είναι το **αγκάλιασμα** και η συμφωνία. Μπορεί ένα φίδι να αγκαλιασθεί με το αηδόνι; Μπορεί ο λύκος να αγκαλιάσει ένα αρνί; Αφήνεις το φίδι να συνυπάρχει με το παιδί σου μέσα στην κούνια του; Ασφαλώς όχι. Τέταρτη εικόνα ο **ναός και τα είδωλα**. Μπορούμε να φαντασθούμε μέσα στον ορθόδοξο ναό να υπάρχει η αγία

Τράπεζα κι ένα άγαλμα στημένο στο κέντρο του ναού και του ειδωλόλατρη ιερέα να θυσιάζει ζώα; Ασφαλώς όχι.

Ναός Θεού είναι κάθε άνθρωπος. Έτσι ονομάζει ο Παύλος το ανθρώπινο σώμα, δημιούργημα, δηλαδή, που είναι αφιερωμένο στο Θεό, αλλά δεν είναι αποκλειστικά έργο ανθρώπων, όπως οι χειροποίητοι ναοί, αλλά δημιούργημα του ίδιου του Θεού, ο οποίος έπλασε τον άνθρωπο κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσή Του. Να, λοιπόν, το πρώτο στοιχείο, που χαρακτηρίζει το ναό του σώματός μας και τον κάνει να διαφέρει από τους κτιστούς και χειροποίητους ναούς, που ανεγείρουμε εμείς οι άνθρωποι. Δεύτερο χαρακτηριστικό στοιχείο είναι η έμψυχη φύση του. Ο ναός του σώματός μας δεν αποτελείται μόνο από ύλη, αποτελείται και από πνεύμα, αποτελείται και από ψυχή. Ο ίδιος ο Θεός ενεφύσησε πνοή ζωής κατά τη δημιουργία του ανθρώπινου σώματος και αυτή ανακατεύτηκε με το χώμα της γης κι έγινε ναός του Θεού. Έτσι ο ζων Θεός έχει ζώντα ναό, μέσα στον οποίο, όπως μας λέγει ο Παύλος, εμπεριπατεί ο ίδιος. Και ο ζων ναός είναι ο ίδιος ο άνθρωπος, είναι το ανθρώπινο σώμα. Τρίτο χαρακτηριστικό του ναού του ζώντος Θεού αποτελεί η αποκλειστικότητα της χρήσεως του. Ο ναός του ζώντος Θεού είναι αποκλειστικά αφιερωμένους στο Θεό. Εκεί που κατοικεί ο Θεός δεν είναι δυνατό να λατρεύονται τα είδωλα: **«Τις συγκατάθεσις ναώ Θεού μετά ειδώλων; Υμείς έστε ναός Θεού ζώντος»** (Β' Κορ.6,16). Δεν είναι δυνατό να συνυπάρχει ο ζων Θεός με νεκρά μέλη, νεκρωμένα από την αμαρτία. Δεν είναι δυνατό να συνυπάρχει ο ζων Θεός, που είναι φως, με το σκοτάδι της αμφιβολίας, της απιστίας και των πονηρών έργων.

Ναός, λοιπόν, του ζώντος Θεού το σώμα μας, αδελφοί μου, Ναός του Θεού, γιατί το σώμα μας βαπτίστηκε, εγκαινιάστηκε δηλαδή, στο όνομα του τριαδικού Θεού. Ναός του Θεού, διότι το σώμα κοινωνεί δια του μυστηρίου της θείας Μετάληψης του αίματος και του σώματος του Χριστού. Ναός του Θεού, γιατί δια των μυστηρίων της Εκκλησίας μας, λαμβάνει τη χάρη του παναγίου Πνεύματος. Ναός του Θεού, γιατί αποτελεί τόπο συνάντησης του ανθρώπου με το Θεό. Ναός του Θεού, εφόσον την ημέρα της κρίσης θα αναστηθεί για να απολαύσει μαζί με την ψυχή τα αγαθά της βασιλείας των ουρανών: **«Υμείς έστε ναός Θεού ζώντος, καθώς είπεν ο Θεός, ότι ενοικήσω εν αυτοίς και εμπεριπατήσω και έσομαι αυτών Θεός και αυτοί έσονταί μοι λαός»** (Β' Κορ.6,15).

Αυτή την αδιάψευστη αλήθεια για το σώμα υπενθυμίζει και σε μάς η Εκκλησία μας σήμερα με το αποστολικό ανάγνωσμα, υπενθυμίζοντάς μας παράλληλα και τη ευθύνη που έχουμε γι' αυτό το σώμα, να το χρησιμοποιούμε με τρόπο, που να το εκτρέπει από τον προορισμό του, όχι για να το εκμεταλλευόμαστε για εφήμερες και εγκόσμιες απολαύσεις και ηδονές. Ναός του Θεού κάθε άνθρωπος. Κι όμως δεν ανήκει αποκλειστικά στη λατρεία του Θεού. Μέσα στο ναό ανάβουμε κερί στην εικόνα του Χριστού, ενώ έξω από το ναό λατρεύουμε και τα σύγχρονα είδωλα. Με τα ίδια μάτια, που στην Εκκλησία κοιτάζουμε την αγία Τράπεζα και το άγιο Δισκοπότηρο, με τα ίδια μάτια κοιτάζουμε αχόρταγα όλες τις βρωμιές του κόσμου. Με τα ίδια αυτιά, που ακούμε τους ύμνους προς το Θεό, ακούμε και τα πιο ανήθικα καθημερινά ακούσματα στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Συμβιβάζουμε τα ασυμβίβαστα. Θέλουμε σχέσεις και με τον Ιησού Χριστό, αλλά και με τον κοσμοκράτορα Διάβολο. Υποχωρεί βέβαια ο χριστιανός, αλλά στα **μικρά**, στα προσωπικά, στα ατομικά και στα υλικά. Στα **μεγάλα** είναι ανυποχώρητος και ασυμβίβαστος. Δεν το βάζει κάτω, όσο κι αν απειλείται είναι αμετακίνητος. Το **πιστεύω** του δεν είναι ανταλλάξιμο αγαθό. Υποχωρητικός στο **εγώ** και στο πείσμα του. Ανυποχώρητος όμως στο πιστεύω του και στην αγάπη του Θεού. Κάποιοι θα προβάλλουν την αντίρρηση : Μα έτσι πρέπει να φύγουμε από τον κόσμο. Γιατί; Δεν είναι ανάγκη να φύγουμε μακριά από τον κόσμο, στον οποίο ζούμε . Τη Μεγάλη Πέμπτη, όταν ο Κύριος ικέτευε για τους δικούς Του, δε ζήτησε να φύγουν οι δικοί Του από τη λοιπή ανθρώπινη κοινωνία. Παρακάλεσε τον πατέρα να μείνουν απείραχτοι από το **πονηρό** : «**Πάτερ , ουκ ερωτώ, ίνα άρης αυτούς εκ του κόσμου, αλλ' ίνα τηρήσης αυτούς εκ του πονηρού**» (Ιωάν.17,15). Δε θα φύγουμε τοπικά. Υπάρχουν κάποιοι οι λίγοι, οι μοναχοί, που απομακρύνονται από τον κόσμο. Οι πολλοί βρίσκονται τοπικά αναμεμιγμένοι με τον άθεο κόσμο, αλλά με τον τρόπο τους αγωνίζονται να βρίσκονται μακριά. Θέλουν να είναι **ακοινώνητοι** με το κακό. Γι' αυτό μάς προτρέπει ο Παύλος: «**Διό εξέλθετε εκ μέσου αυτών και αφορίσθητε και ακαθάρτου μη άπτεστε**» (Β' Κορ.6,17). Μέσα, λοιπόν, στον κόσμο, αλλά μακριά από τη βρωμιά του: « **ακαθάρτου μη άπτεστε**» (Β' Κορ.6,17). **ΑΜΗΝ.**